

bliver fastsat den her foreskrevne Løst, saa er jeg vis paa, at der er Mange, som ville gaa ud derover, endstjøndt jeg, som jeg før sagde, tror, at det maaske vil bidrage til, at de ikke blive saa Mange, som hvis vi lade det blive staaende ved det Gamle. Jeg tror, at den samme Beredvillighed til at give rigelig Betaling ligesaa godt kan være tilstede hos Gaardmænd som hos Gods-eiere; thi jeg er enig i den Tanke, der er udtalt, at det nok kunde lade sig gjøre at sætte en højere Løst for Gods-eiere, men det vilde ikke have mindste Bydning; thi jeg føler mig overbevist om, at Gods-eierne give saa god og rigelig Betaling, at det vilde komme til at se underligt ud, om vi vilde sætte en Løst, der stod i Forhold dertil. Min Betragtning af det hele Forhold er den, at jeg anser det for meget tvivlsomt, om det ikke skader Jordemødrene mere, end det gavner dem, naaer vi forhøje Løstene. Skulde vi i Virkeligheden forhøje Jordemødrenes Lønning, tror jeg, at det skal være ved at give dem noget Mere fast. At vi forhøje den faste Lønning, som er nævnt i § 1, har jeg ikke noget imod; men at sætte Lønnen fuldstændig fast, vilde ikke — deri er jeg enig med den ærede Justitsminister — være godt, da det vilde komme til at gavne de doorne og ligegyldige Jordemødre altfor usorholdsmæssigt meget. Hvis Forholdet derimod blev ordnet saaledes, som foreslaaet af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Bernsen), tror jeg, at vi vare ude over Banfælighederne. Vi have da ladet den Udvei staa aaben, at de, som have Lyst og Billie dertil, kunne give ud over Løsten, og jeg er overbevist om, at dette i de mere bemidlede Klasser vil blive almindelig Tilfælde. Jeg tror endog-saa at turde sige, at Jordemødrene ville faae selv-samme Betaling hos de Bemidlede som nu, uanset, at en saadan Løst er fastsat, og at Beløbet gives ud af Amtsrepartitionsfonden. Jeg vil for mit Vedkommende fraraade at gaa til Statskassen; jeg tror, at vi paa dette Omraade maa holde os til Amtsrepartitionsfonden.

Corn. Petersen: Derksom det skulde skade Jordemødrene, at man fastsætter Løst, saa var det slemst nok, men saa maa det ogsaa have skadet dem hidtil. Vi have altid haft Løst, og det skulde være forunderligt, om det skulde skade dem, at de bleve satte en Smule højere; men det ærede Medlem, som nu talte, har misforstaaet mig. Han mente, at jeg særlig klympede mig ved, at den, som ikke har Brug for Jordemødre, skulde være med til at betale dem. Jeg finder det ikke saa ganske heldigt, at de skulle det; men det er just ikke det, jeg har nævnt mig saa særdeles ved; nei, det var fra den modsatte Side. Jeg for mit Vedkommende vilde finde det upassende, at Andre skulde betale for mig i Sager af den Bestaaenhed; vel veed jeg nok, at jeg kom selv til at være med, men jeg tror, det er naturligt at lade de Ved-

kommende selv afgjøre denne Sag, og jeg mener ikke, at Jordemødre skulle tabe derved. Med Hensyn til det Andet, at faae Løstene passende fastsætte, vil jeg kun sige, at man maa sætte, hvilken Grændse man vil, saa er og bliver den vilkaarlig; man kan ikke ramme dem, som bedst kunne taale at betale. Det var meget rigtigt, hvad det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) sagde, at man finder Familier blandt Indsiddere og jordløse Husmænd, som bedre kunne taale at betale, end en hel Del Husmænd med Jord; det vide vi jo Alle; men hvor skal man sætte Grændsen, og hvor Skjællat. Der er det Lovens Hensigt at faae Forbedring i Jordemødrenes Lønning. Lad os ikke gjøre for mange Banfæligheder. Jeg tror nok, Loven kan være nødvendig.

Justitsministeren (Klein): Maa jeg kun, forsaavidt der er Frygt for, at Forhøielsen af Løsten kan komme til at virke mod den Hensigt, i hvilken Forhøielsen skulde finde Sted, tilbagefalde i de Herrers Erindring eller fremføre det, forsaavidt de ikke skulde have haft Leilighed til at høre det tidligere, at den samme Udtalelse fremkom i 1856, da der var Tale om en Forhøielse til det Tredobbelte; men man har dog ikke sporet, at den Frygt, der allerede dengang kom til Orde, skulde have viist sig begrundet i det virkelige Liv. Fremdeles skal jeg tillade mig at tilspøe den Oplysning, at, efter de Indberetninger, der foreligger for Justitsministeriet, er det høist forstjælligt, hvorledes man rundt omkring i Landet stiller sig ligeoverfor Jordemødrene. I de velhavende Egne er det meget almindeligt, at der betales over Løsten og ikke saa lidt, dog naaer det intetsteds, selv ikke i de mest velhavende Egne, at blive det Dobbelte af, hvad Løsten fastsætter; men i de fattigere Egne er det ofte Tilfælde, at det, Jordemødrenen faar ind af sin Praxis, kun meget lidt overskrides den fastsatte Løst, hvilket er Vidnesbyrd om, at der er Mange, der holde sig Løst efterrettelig og give, hvad den foreskriver, men heller ikke mere.

Th. Kruse: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har haat Ordet to Gange, og da det er 1ste Behandling, udkræves der Thingets Samtykke. Hvis der imidlertid ikke forlanges Afstemning, skal jeg give det ærede Medlem Ordet (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Th. Kruse: Det forekommer mig, at den første Del af, hvad den høitærede Justitsminister nu udtalte, snarere stadfæstede, hvad jeg før sagde, idet disse Løst nemlig ere satte saa laast, at de ikke kunne komme til at skade det velvillige Forhold mellem Jordemødrene og Befolkningen.